ایرانشهر
شهروند
۴
چهارشنبه ۱۴ شهریور ۱۳۹۷ | سال ششم | شماره ۱۴۹۱
www.shahrvand-newspaper.ir

هر کسی که در خانه شما حضور دارد باید بداند هنگام وقوع زلزله چه اقدامی انجام دهد حتی اگر شما موقع وقوع حادثه آنجا نباشید.

جریمه سنگین در انتظار قاچاقچیان پرندگان شکاری

به دنبال کشف محموله بزرگ پرندگان شکاری، مدیر کل حفاظت و مدیریت شکار و صید سازمان حفاظت محیط زیست می گوید؛ به استناد ماده ۷ قانون شکار و صید، ماده ۱۳ همین قانون و تبصره ۲ آن، مرجع قضائی می تواند قاچاقچیان را به پرداخت جریمه سنگین و ضرر و زیان محکوم کند. «علی تیموری» با تأکید بر برخورد جدی سازمان حفاظت محیط زیست با قاچاقچیان و متخلفان محیط زیستی ادامه داد: «جریمه هر بهله از این پرندگان ۶۰۰ میلیون ریال و جمع جریمه آن حدود ۴۹ میلیارد و ۸۰۰ میلیون ریال است. البته به دلیل صید جانوران کمیاب و در معرض انقراض، مرجع قضائی می تواند حکم به تحمل حبس تا سه سال و جزای نقدی دهد.» مدیر کل حفاظت و مدیریت شکار و صید سازمان حفاظت محیط زیست با بیان اینکه این محموله قاچاق از بزرگترین محموله‌ها در کشور و بزرگترین محموله در استان بوشهر است، گفت: «مقصد قاچاقچیان خلیج فارس بود، زیرا قیمت این گونه‌ها در کشورهای حاشیه خلیج فارس بسیار بالاست.»

کاپیتان تیم‌ملی کبدی زنان ایران در گفت‌وگو با «شهروند» از زندگی و مشکلات زنان ورزشکار در سیستان‌وبلوچستان می گوید

زنی از دیار باد و خاک

دوست دارم در کمپین «نذر آب» شرکت کنم و کمکی به مردم شهرم باشم

خیلی از دختران این منطقه را دیدم که سراسر استعداد بودند ولی زمان و امکان تمرین نداشتند؛ می گفتند ما باید برای خانه آب بیاریم یا بعضی هم که دامداری داشتند باید به گوسفندها می رسیدند

محمد باقرزاده| کاپیتان تیمی که امسال تاریخ‌سازی کرد و برای نخستین‌بار بر بام قاره کهن ایستاد، فریده ظریف‌دوست است؛ زنی اهل زابل سیستان‌وبلوچستان که برای امروز کبدی ایران زندگی شخصی‌اش را فدا کرده و امیدوار است که عملکردش کمی رنج مردم استانش را کاهش دهد. او در این سال‌ها مدال‌های فراوان خوش‌رنگ‌ولعابی را به زابل برده، اما این رنگین کمان چندان چشم مسئولان را نگرفت تا آرزوهایش برای خدمت به ورزش زنان این منطقه همچنان رویا بماند. ظریف‌دوست در تمام این سال‌ها دستش از مدیریت ورزش استان و حتی شهرستان کوتاه ماند و حتی درس و دانشگاه هم نتوانسته زمینه را برای ورود او به جمع بسته مدیران بومی وارد کند. کاپیتان تیم کبدی زنان ایران، بازیکنان بااستعداد و پرتوانی را در روستاهای اطراف زابل می‌شناسد که «این روزها حتی ۵۰۰ تک‌تومانی برای سفر به زابل و حضور در تمرینات را ندارند.» در روزی که تیمی از عکاسان و روزنامه‌نگاران رسانه‌های ایران عازم سیستان‌وبلوچستان بودند تا از کارزار «نذر آب» و وضع بغرنج ساکنان این استان خبر مخابره کنند، فریده ظریف‌دوست با مدالی که از جاکارتا به ارمغان آورده بود، عازم زاهدان بود که در همین مسیر هم از وضع این روزهای زنان سیستان‌وبلوچستان به «شهروند» گفت.

• از سوابق ورزشی شروع کنیم. از چه سنی به این ورزش علاقه‌مند و از کی به تیم‌ملی دعوت شدید؟

متولد ۷۰ و تک دختر خانواده هستم. پنج برادر داشتم که همه کشتی‌گیر بودند و یکی از آنها چهارسال پیش و یک ماه بعد از بازگشت از اینچئون فوت شد. من در خانواده‌ای ورزشی بزرگ شدم و پدرم همیشه مشوقم بود. ۱۸ سال است که کبدی کار می‌کنم. سال ۸۶ نایب‌قهرمان آسیا، سال ۸۷ نایب‌قهرمان آسیا، سال ۸۸ با تیم‌ملی جوانان نایب‌قهرمان آسیا، سال ۸۸ مدال برنز بازی‌های آسیایی گوانجو، سال ۹۰ کاپیتان تیم‌ملی بودم و مقام سوم آسیایی جوانان را کسب کردیم. همان سال ۹۰ نایب‌قهرمان جهان با بزرگسالان و سال ۹۳ در المپیک داخل سالن اینچئون کره نایب‌قهرمان شدیم. بعد از آن، سال ۹۶ مقام سوم آسیا با بزرگسالان را کسب کردیم و الان هم که قهرمان بازی‌های آسیایی شدیم.

• همه این سال‌ها شما عضو تیم سیستان‌وبلوچستان بودید؟

از ابتدا بازیکن تیم سیستان‌وبلوچستان بودم. سال ۸۸ هیچ کسی نبود که هزینه‌های مرا پرداخت کند و وقتی دیدم در این استان هیچ جای پیشرفتی برای من وجود ندارد، به استان گلستان رفتم و زیر نظر اعظم مقصدلو که مربی تیم‌ملی بودند، کار را ادامه دادم. پدرم این اجازه را داد و مشوق من بود. آنجا همه بازیکنان ملی بودند و واقعا هم پیشرفت کردم، بعد از آن به شهر خودم برگشتم.

• اینکه شما متولد و ساکن یک استان کم‌برخوردار مثل سیستان‌وبلوچستان هستید، تاثیر منفی در امکان حضورتان در تیم‌ملی هم داشته است؟

قطعا این محدودیت‌ها بوده، هرچند علاقه ندارم چندان وارد این بحث شوم، ولی به‌عنوان مثال من تنها بازیکنی هستم که سابقه‌ام از همه بیشتر است، اما برای رسیدن به حقمان هم باید بجنگیم..

• دوره‌ای به گلستان رفتید، چه شد که باز به زابل برگشتید؟

مسئولان به من گفتند که برگرد، ما به تو کار می‌دهیم، اما وقتی که برگشتم، هیچ خبری از کار نبود. از همان سال تا الان که دانشجوی کارشناسی ارشد هستم، هیچ خبری از کار نیست. چند وقت بعد از برگشتنم، مربی ما، خانم یادی مقدم به گرگان رفت، من اینجا ماندم و با بچه‌ها کار کردم.

• الان منبع درآمد شما چیست و با این رزومه و سابقه چه شرایط اقتصادی و کاری دارید؟

بیکارم و هیچ منبع درآمدی ندارم. درس می‌خوانم و ورزش می‌کنم.

• انتظار این است که در سطح مدیریت ورزش زنان استان از تجربه شما استفاده شود که برای دیگران هم انگیزه ایجاد کنید. فکر می‌کنید دلیل این بی‌توجهی چیست؟

نمی‌دانم. بعضی وقت‌ها فکر می‌کنم شاید مسئولان نمی‌دانند باید چه کاری انجام دهند و بعضی‌ها هم که می‌دانند هیچ کاری انجام نمی‌دهند. جدیدا البته شرایط بهتر شده است. جدیدا دادستانی آمده که پیگیر کار بچه‌های تیم است و تلاش زیادی برای حل مشکلات دارد. از نظر من، قهرمان این شهر همین دادستان یعنی آقای سرگزی است.

• شما از ۹ سالگی این ورزش را شروع کردید و از ۱۲ سالگی هم به تیم‌ملی دعوت شدید. واکنش مردم زابل نسبت به فعالیت ورزشی یک دختر چه بوده است؟

شهر ما کوچک است و برادرهای من را که قهرمان کشتی بودند، همه می‌شناختند و شاید به همین دلیل همه برای ما احترام قایل می‌شدند. من مردم این شهر را خیلی دوست دارم، مردمی صبورند، ولی آن‌قدر درد دارند که فکر نمی‌کنم این همه درد آنها را رها کند که بخواهند به ما یا اصلا به بحث ورزش فکر کنند. وقتی رسانه‌های استان ضعیف هستند، ما گله‌ای از مردم نداریم و می‌دانیم که این مردم چقدر درد دارند. امیدوارم چندین مسئول دلسوز مثل دادستان مسئولیت بگیرند که هوای جوانان و ورزشکاران را داشته باشند. قبل از رفتن به مسابقات آسیایی امسال، همه استان‌ها ورزشکاران را بدرقه کردند و کلی قول دادند، ولی در زابل خبری نبود، در استان هم برنامه‌ای گرفتند که استاندار هیچ قولی هم به ما نداد. در این استان به این عظمت وقتی برای من جوان هیچ کاری نمی‌شود، انگیزه‌ای برای کسی می‌ماند؟ به نظر شما حق من نیست که یک کارمند ساده در این شهر باشم؟

• زنان همشهری و هم‌استانی شما چه نگاهی به ورزش و کبدی دارند؟ این مدال‌آوری شما می‌تواند انگیزه‌ای برای آنها باشد؟

برای من خیلی دردآور است وقتی وضع این زنان را می‌بینم. اول از همه مادر خودم که هنوز هم در حال کار کردن است. درد اینجاست که این زنان باید کارهای خانه و بیرون را انجام دهند و دایم غصه بخورند. من خیلی از دختران این منطقه را دیدم که سراسر استعداد بودند ولی زمان و امکان تمرین نداشتند. می‌گفتند ما باید برای خانه آب بیاریم یا بعضی هم که دامداری داشتند، باید به گوسفندهامی رسیدند.

• امسال بسیاری از روستاهای سیستان‌وبلوچستان با مشکلات بی‌آبی روبه‌رو شده‌اند که در کنار دیگر مشکلات دامنگیر این روستاها، شرایط بسیار بغرنجی ایجاد شده است. فکر می‌کنید این موفقیت‌ها می‌تواند کمی درد این مردم را کمتر کند؟

من مدالم را به مردم این شهر تقدیم کردم و حاضرم همه مدال‌ها را بدهم که کمی درد این مردم کم شود. موقع بازگشت، مردم زیادی برای استقبال جمع شده بودند و این برای من بسیار خوشایند بود. شبکه ورزش که رفته بودم، آن‌جا مدالم را به مردم سیستان‌وبلوچستان تقدیم کردم و می‌خواستم که مسئولان ببینند و بشنوند که من از دیار خاک و باد آمدم. خیلی خوشحال بودم که در آن روز توانستم تا این اندازه مردم را خوشحال کنم. مردم بسیار خوشحال شده بودند که من نامی از سیستان بردم. بعضی از این مردم فکر می‌کنند که من در تهران رهبری و رئیس‌جمهوری را می‌بینم و انتظار دارند که من درددل آنها را بگویم.

• غیر از شما، یکی دیگر از اعضای تیم‌ملی کبدی، هم زابلی بود. تا چه اندازه این ورزش بین زنان استان جایگاه دارد؟

دختران زیادی این ورزش را دنبال می‌کنند و استعدادهای زیادی هم هست که متاسفانه به آنها توجه نمی‌شود. مثلا از روستای صادق، سمیه بامری، کلثوم بامری، زهره و مریم بامری کبدی کارند که اگر تیم‌ملی بودند، از بازیکنان هندی هم بهتر بودند ولی این بچه‌ها ۵۰۰ تا تک‌تومانی نداشتند که پول مینی‌بوس را بدهند و تا زابل برای تمرین بیایند. در روستاها و توی مسیر هم اذیت می‌شوند. حق این بچه‌ها نادیده گرفته شد، چون امکاناتی نداشتند. من ۱۲ سال است که بازیکن تیم‌ملی‌ام و به جز یک‌سال که قراردادم ٤میلیون بود، دیگر هیچ سالی، هیچ قراردادی نداشتم. یعنی در این سال‌ها من هیچ حقوق و پولی نداشتم. برایم دردآور بود که مثلا اگر من شرایط بهتری داشتم، می‌توانستم برای این بچه‌ها کاری بکنم. هنوز که هنوز است یکی از این بچه‌ها آن‌قدر خوب است که ما می‌گوییم برای لیگ، سمیه بامری، را بیاوریم. من می‌توانم قسم بخورم یکی از بهترین مدافعان ایران است اما خودش بیکار است و شوهرش هم بیکار. یک بچه هم دارد که پوکی استخوان دارد. سمیه متولد ٦٧ است و فکر می‌کند من مسئولان را می‌بینم، همیشه می‌گوید برای شوهرم یک کاری بکن. این استعدادها الان حتی به سختی نان برای خوردن پیدا می‌کنند.

• گویا قرار است به اعضای تیم کبدی پاداش داده شود. چه برنامه‌ای برای این پاداش دارید؟

همیشه آرزوی من است که برای ورزش زنان این شهر و استان کاری انجام دهم. می‌خواهم سالنی برای کبدی ایجاد کنم که این بچه‌ها دست‌کم جایی برای تمرین داشته باشند. ما از مسئولان انتظار داریم همان‌طور که ما تاریخ‌ساز شدیم، به‌طور ویژه هم ما را ببینند. مثلا وقتی که تیم والیبال برای نخستین‌بار قهرمان آسیا شد، پاداش آنها را دوبرابر کردند. الان هم بچه‌های کبدی همین کار را کردند و انتظار این است که درباره آنها رفتار مشابهی انجام شود. همه انتظار داریم که بین زنان و مردان و همچنین بین رشته‌های مختلف ورزشی تبعیضی قایل نشوند.

• الان طرحی به نام «نذر آب» توسط هلال احمر انجام می‌شود که با کمک مردم ایران تلاش می‌کند برای روستاهای بی‌آب سیستان‌وبلوچستان کاری انجام دهد. چه صحبتی با حامیان و کمک‌کنندگان به این طرح دارید؟

از اینکه هنوز انسان‌های شریف و دلسوزی هستند که به درد و رنج مردم سیستان‌وبلوچستان فکر می‌کنند و برای کمک به آنها تلاش می‌کنند، بسیار خوشحالم. امیدوارم این افراد پاداش این کار خیر خود را بگیرند. من دوست دارم در این کمپین «نذرآب» شرکت کنم و کمکی به مردم شهر و استانم داشته باشم. من به‌شخصه حاضرم تمام مدال‌ها و دستاوردهای ورزشی‌ام را بدهم تا کمی رنج این مردم و زنان زحمتکش کمتر شود.

گفت و گو

سخنگوی سازمان غذا و دارو در گفت‌وگو با «شهروند» از جزییات ماجرای کمبود دارو در کشور می گوید

فهرست کمبودهای دارویی از ۲۵ قلم به نزدیک ۶۰ قلم رسیده است

شهروند| فاز نخست تحریم‌ها آغاز شده و بازار دارویی کشور در ماه‌های گذشته کم‌وبیش تغییراتی به خود دیده است. دو روز پیش بود که یکی از کانال‌های خبری، از کمبود شدید داروی بیهوشی در چند استان خبر داد و این را هم اضافه کرد که عمل‌های جراحی غیرضروری لغو شده و بیماران اورژانس و ترومایی در اولویت جراحی قرار گرفته‌اند. کیانوش جهانپور، سخنگوی سازمان غذا و دارو، در گفت‌وگو با «شهروند» این موضوع را رد نمی‌کند، اما می‌گوید که قرار است محموله جدیدی از چند قلم داروی بیهوشی وارد کشور و در استان‌هایی که با کمبود مواجه‌اند، توزیع شود. او این را هم می‌گوید که دو استان با این مشکل مواجه بوده‌اند. او می‌گوید که فهرست کمبودهای دارویی از ۲۵ قلم در گذشته، به نزدیک ۵۰ تا ۶۵ قلم در ماه‌های اخیر رسیده که تحریم‌ها در افزایش بعضی از این کمبودها تاثیر داشته‌است.

• اعلام شده که در بیمارستان‌های چند استان به‌دلیل کمبود شدید داروی بیهوشی، جراحی‌های غیرضروری لغو شده و بیماران اورژانسی و ترومایی در اولویت جراحی قرار گرفته‌اند. کمبود این دارو در کشور چقدر جدی است؟

داروهای بیهوشی در فهرست کمبودهای دارویی قرار دارد که برای واردات آنها اقدام شده است، البته بخشی از این اقلام توزیع شده و بخشی هم مانده. به‌طور کلی در بیشتر استان‌ها با توجه به ورود شبکه‌های پخش دارو، مشکلی برای داروهای بیهوشی نداریم و نخواهیم داشت. سازمان غذا و دارو هم در حال بررسی است تا نیاز فعلی استان‌هایی که با کمبود داروی بیهوشی مواجهند، با ورود محموله جدید دارویی حل شود.

• در حال حاضر چند استان برای تامین این دارو کمبود دارند؟

دو استان اعلام کمبود داروهای بیهوشی کرده بودند. البته داروهای بیهوشی تنها یک قلم نیست، چند قلم است و یکی، دو قلم آن در فهرست کمبودها قرار دارد که نسبت به واردات آن اقدام شده است. بخشی از داروها هم در فهرست واردات قرار دارد و باید مراحلی برای ورود آنها انجام شود.

• این موضوع در کدام استان‌ها جدی‌تر است؟

بهتر است اعلام نشود.

• قرار است دارو از کجا وارد شود؟

این را دقیق نمی‌دانم، اما به‌طور کلی داروهای بیهوشی دو، سه قلم بیشتر کمبود ندارد.

• حالا به‌دلیل کمبود داروی بیهوشی، جراحی‌های غیرضروری کنسل شده است؟

جراحی‌های اورژانسی در اولویت قرار گرفته است. هر جایی که به نوعی کمبود دارویی وجود داشته باشد، باید این اتفاق بیفتد

• یعنی در این زمینه گزارش‌هایی داشته‌اید که جراحی‌های غیراورژانسی متوقف شده باشد؟

چند بیمارستان در استان‌هاست که با مشکل کمبود دارو مواجه بودند. ما به آنها گفته‌ایم تا زمان دسترسی به دارو، جراحی‌های غیر اورژانسی متوقف شود. به هر حال فرآیندی است که باید تا زمان رسیدن دارو به بیمارستان طی شود.

• قبلا هم ما در زمینه داروهای بیهوشی با مشکل مواجه بوده‌ایم، اما حالا ظاهرا مشکل جدی‌تر است.

بله، قبلا هم با این کمبودها مواجه بوده‌ایم، البته موضوع کمبودهای دارویی همیشه بوده، قبلا هم داشته‌ایم. به‌طور کلی کمبود دارویی اتفاق جدیدی در کشور نیست، اما آن‌چه حالا رخ داده، بالا رفتن تعداد داروهایی است که با کمبود مواجهند.

• به‌دلیل تحریم‌ها؟

بخشی به تحریم‌ها برمی‌گردد؛ بخشی هم بر اثر تحریم‌ها تشدید شده یا بیشتر از قبل خودش را نشان داده است.

• در حال حاضر، کمبود دارو در استان‌ها چه وضعیتی دارد؟

کمبودهای دارویی در استان‌های مختلف متفاوت است، اما به‌طور کلی در ماه‌های اخیر، حدود ۵۰ تا ۶۵ قلم دارو در کشور کمبود داریم.

• این کمبودها قبلا چطور بود؟

قبلا مثلا در سال‌های ۹۰ و ۹۱ حتی به ۴۰۰ قلم هم می‌رسید. ما الان با بحران دارویی فاصله داریم. یک‌وقت‌هایی هم جدای از کمبود دارویی، احساس کمبود دارو داریم که ممکن است مربوط به یک برند خاص از یک داروی خاص باشد که البته این نوع کمبود در هیچ جای دنیا به‌عنوان کمبود شناخته نمی‌شود، اما پیش از این به‌طور میانگین بازار دارویی ما ۲۵ تا ۳۵ قلم دارو کمبود داشت که حالا افزایش پیدا کرده است.

• در میان فهرست کمبودها، داروهای حیاتی هم قرار دارد؟

بله، بعضا داروهای حیاتی هم در این فهرست قرار دارد. داروهایی هم هست که مشابه ندارد و بعضی از داروهاست که می‌توان آنها را جایگزین کرد.

پذیرش آگهی های روزنامه شهروند: ۲ - ۴۴۹۵۶۲۰۰